

Motion till riksdagen 2012/13:Ju321

av **Kent Ekeroth (SD)**

Statlig garanti för skadestånd till brottsoffer

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att införa ett system där staten betalar ut utdömda skadestånd till brottsoffret efter att domen vunnit laga kraft och där staten därefter kräver in beloppet från gärningsmannen.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att utreda i vilken grad brottsoffer får det utdömda skadeståndet utbetalt.

Motivering

Det svenska systemet för utbetalning av skadestånd till brottsoffer måste förbättras. Idag kan en person som döms för ett brott också dömas till att betala skadestånd till brottsoffret. Problemet är att brottsoffret själv, med Kronofogdemyndighetens hjälp, måste kräva gärningsmannen på det utdömda beloppet. Om gärningsmannen inte betalar ska offret vända sig till sitt försäkringsbolag i ett försök att få ersättning. Fungerar inte detta ska brottsoffret själv ta kontakt med Brottsoffermyndigheten. Här ska offret skriftligen ansöka om att få det som kallas brottsskadeersättning, vilket kan skilja sig från det skadestånd personen i fråga blivit tilldömd.

Denna procedur, där offret återigen måste förklara sig och vädja till den person som åsamkat skadan i första taget, att betala det utdömda skadeståndet, är en ytterligare förnedring och ett ifrågasättande av offret. Dessutom är denna process inte ens en garanti för att offret får den ersättning som en domstol en gång beslutat.

SOU 2012:26, som är på remiss, kommer med en del positiva förslag, som t.ex. att Brottsoffermyndigheten som huvudregel ska följa ett utdömt skadestånd i svensk domstol där parterna är oense. Det är något Sverigedemokra-

Fel! Okänt namn på

terna velat se under lång tid. Det återstår givetvis att se vad som blir av det förslaget när propositionen kommer.

Vad som kvarstår är dock ansvaret för offret att se till att det utdömda skadeståndet utbetalas. Att i fall där ett offer kan ha blivit utsatt för kränkningar mot sin person kräva att offret självt ska ombesörja att skadeståndet betalas ut kan ofta utgöra en förlängning eller ytterligare kränkning för offret.

Sverigedemokraterna vill istället se ett system där staten betalar ut det utdömda skadeståndet till brottsoffret, åtminstone i fall där parterna är oense, och därefter kräva in pengarna från gärningsmannen. Det skulle alltså innebära att offret efter domen vunnit laga kraft får sitt skadestånd samtidigt som staten tar hand om vidare behandling och kontakt med gärningsmannen, som sig bör i en rättsstat. Dessa förändringar skulle minska frustrationen och det onödiga lidande som åsamkas ett offer på grund av dagens system för skadeståndsutbetalningar.

Istället kan ett offer fokusera på att läka de sår, fysiska och psykiska, som brottet medfört. Det borde ligga i samhällets intresse med detta förhållnings-sätt där staten tar ansvar i hela rättsprocessen, vilket vi menar skadeståndsutbetalningen är en del av.

Det är också så att varken Domstolsverket, Kronofogdemyndigheten, försäkringsbolag eller Brottsoffermyndigheten kunde inkomma med statistik över hur många som inte fick ut sitt skadestånd eller bara delar av det. SOU 2010:1 konstaterar också att det saknas statistik över hur vanligt det är med brottsskadestånd och hur vanligt det är att skadeståndsskyldiga vill betala sina brottsskadestånd.

Uppgifter från Kronofogdemyndigheten enligt SOU 2010:1 visar att lite drygt 17 % av en grupp skadeståndsskyldiga under 2008 betalade utan att Kronofogdemyndigheten behövde vidta några verkställighetsåtgärder. Vad som här framgår är att det bör tillsättas en utredning för att avgöra i vilken utsträckning skadestånden verkligen betalas ut, hur stor del som betalas ut, vilka summor det handlar om, samt annan relaterad statistik av intresse.

Stockholm den 4 oktober 2012

Kent Ekeröth (SD)